

हि० चं०

ना० ३

कासेष्टिकायां कायस्थोऽक्षरजीवकः । परमात्मा च कायस्थाहरी तन्वाम
 लक्यपि ॥ ३१८ ॥ दमथोदमकेदंतेनिर्गन्धोनिःस्वमूर्खयोः । रुद
 थः कुक्कुटश्चुनोर्वरूथः पिककालयोः ॥ ३१९ ॥ वरूथं स्यात्तनुजाणेर
 थगोपनवेशमणोः । वयःस्थो मध्यमवयावयः स्यात्तात्मलीटुमे ॥ ३२० ॥
 ब्राह्मी गुडूची काकोली स्तुक्ष्मैलामलकीषुच । वमथुर्वमनेकाशे गजस्य क
 रशीकरे ॥ ३२१ ॥ विदथो ये गिनिप्रज्ञेशमथः सचिवेशमे । शपथः
 कारआक्रोशेशपने च सुतादिभिः ॥ ३२२ ॥ शयथः स्यादजगरे निद्रा
 दौ मरणेऽपि च । खड्गग्रंथः करंजमेदेषड्ग्रंथा तु वचाशठी ॥ ३२३ ॥ सम
 र्थः शक्तिसंपन्ने संबद्धार्थहितेऽपि च । सिद्धार्थः सर्वपेशक्यसिंहे पिजिन
 परि ॥ ३२४ ॥ ॐ ॥ त्रिस्वरथांताः ॥ ॐ ॥ अर्बुदः पर्वते मांसकीलके
 दशकोटिषु । अर्द्धदुः स्यादतिप्रौढस्त्रीगुह्यांगुलियोजने ॥ ३२५ ॥ गल
 हस्तेन खंकेऽर्द्धचंद्रेऽङ्गदस्तुबालिजे । अंगदंतुकेयूरं स्यादंगजायाम्यदि
 गजी ॥ ३२६ ॥ आस्पदं कृत्यपदयो रमोदो गंधर्धयोः । आक्रंदो
 दारुणरसे सारवरुदितेन्द्रे ॥ ३२७ ॥ क्षणदंते ये क्षणदो गणकेश
 णदनिशि । कपर्दः पार्वतीभर्तुर्जटाजूटे वरुटके ॥ ३२८ ॥ कर्णोदुः
 स्यात्कर्णपाल्युक्षिप्रिकाकुमुदः कपौ । दिग्गगनागयोर्दित्यविशेषे च सितो
 त्यले ॥ ३२९ ॥ कुमुदा कुंभीगंभार्योः कुसीदं वृद्धिजीवने । वृद्धा जीवे
 कौमुदस्तु कार्तिके कौमुदीन्दुभा ॥ ३३० ॥ गोविंदस्तु गवाध्याक्षे वा सुदेवे